

Nesmrticí zbraňové systémy

V brněnské kryté střelnici Trigger v březnu proběhl další seminář, pořádaný sdružením LEX. Tentokrát se týkal nesmrticích zbraní a střeliva, o kterých přišli přednášet znalec v oboru balistiky Ing. Jan Komenda a výrobce střeliva Vlastimil Libra. Z jejich vystoupení přinášíme následující úryvky. Součástí semináře pak bylo i praktické vyzkoušení některých nesmrticích zbraní, které pak proběhlo v prostorách střelnice.

Nesmrticí zbraňový systém je takový, který je prioritně určen k neutralizaci (zastavení, vyřazení, zneškodnění, paralyzování) protivníka, aniž by při použití způsobil smrt nebo těžkou újmu na zdraví, trvalé následky na zdraví, větší škody na majetku nebo škody na životním prostředí. V praxi není vždy možné toho stoprocentně dosáhnout, proto se občas kromě termínu nesmrticí zbraň (Non-Lethal Weapon) používá i termín méně než smrticí zbraň (Less-than-Lethal Weapon).

Tak jako u jiných zbraňových systémů, i počátky neletálních zbraní sahají daleko do historie. Už z předovek se po nezvaných návštěvnicích střílelo solí, obilím, kukuřicí a spoustou podobných

◀ Revolver Alfa 9141 Groza se střelivem 9x22 PA Rubber

◀ Jan Komenda (vpravo) a Vlastimil Libra

věcí. První „profesionální“ méně než smrticí střely použili Britové při potlačování protikoloniálních nepokojů v Hongkongu v letech 1966–1967. Šlo o „teak baton rounds“, tedy asi třicetimetrové špalíky týkového dřeva. Označení „méně než smrticí“ je zde na místě, protože mnoho lidí bylo zraněno ať už střelami samotnými, nebo jejich roztržitými zbytky.

Proto byly pro tyto účely vyvinuty ogivální gumové střely ráže 37 mm s hmotností 135–140 g, které se vystřelovaly z upravených zbraní, původně určených k vystřelování střel s dráždivou látkou a světlic, a byly poprvé masově nasazeny při nepokojích v Severním Irsku v sedmdesátých letech. Vyznačovaly se poněkud zvláštním způsobem použití – nebyly určeny přímo ke střelbě